

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1542/2016
25.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1249/16 од 28.12.2016. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Параћину 1К бр.640/13 од 08.07.2014. године и правноснажног решења Основног суда у Параћину Кв.бр.319/15 од 15.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 25. јануара 2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

І УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1249/16 од 28.12.2016. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Основног суда у Параћину 1К бр.640/13 од 08.07.2014. године, тако што Врховни касациони суд, према окривљеном АА, са личним подацима као у списима,

-на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је:

У току новембра и децембра месеца 2011. године у КПЗ у Ћуприји, за време издржавања казне затвора, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено, угрозио сигурност оштећеног ББ из ..., такође на издржавању казне затвора, претњом да ће напасти на живот оштећеног и њему блиских лица, упућујући му више пута речи претње да ће убити њега, његову жену и децу, при чему је био свестан свог дела и хтео је његово извршење,

-чиме би извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

II УКИДА СЕ решење Основног суда у Параћину Кв.бр.319/15 од 15.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 1К бр.640/13 од 08.07.2014. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени дужан да новчану казну плати у року од 5 месеци по правноснажности пресуде, те да, уколико је не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може трајати дуже од 6 месеци. У изречену новчану казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору у КПЗ Ђуприја од 02.07.2014. године до 08.07.2014. године, тако што се 1 дан притвора рачуна као 1.000,00 динара новчане казне.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећени ББ је упућен на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

Наведена пресуда постала је правноснажна дана 08.07.2014. године, јер су се странке одрекле права на жалбу по објављивању пресуде.

Решењем Основног суда у Параћину Кв.бр.319/15 од 15.09.2015. године, осуђеном АА замењена је неплаћена новчана казна у износу од 100.000,00 динара казном затвора у трајању од 94 дана, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 02.07.2014. године до 08.07.2014. године по решењу Основног суда у Параћину Кв.бр.193/14 од 28.04.2014. године, а све по правноснажној пресуди Основног суда у Параћину 1К бр.640/13 од 08.07.2014. године, рачунајући за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне по 1 дан казне затвора. Наведено решење постало је правноснажно дана 13.11.2015. године, а извршно 16.12.2015. године.

Против наведених правноснажних одлука, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр.1249/16 од 28.12.2016. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1.) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2.) ЗКП у вези члана 138. став 1. у вези члана 62. став 3. КЗ на штету окривљеног АА, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуду Основног суда у Параћину 1К бр.640/13 од 08.07.2014. године, која је преиначена решењем Основног суда у Параћину Кв.бр.319/15 од 15.09.2015. године, тако што ће одбити оптужбу према окривљеном АА да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, сходно одредби члана 422. тачка 3) ЗКП.

Врховни касациони суд одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 490. Законика о кривичном поступку, на којој је размотрио списе предмета, заједно са захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, па је нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијаним правноснажним одлукама учињена повреда закона на штету окривљеног АА из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 62. став 3. КЗ.

Према стању у списима, у време извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ (новембар и децембар месец 2011. године) због којег је окривљени АА оглашен кривим пресудом Основног суда у Параћину 1К бр.640/13 од 08.07.2014. године, био је на снази Кривични законик („Службени гласник РС“, број 72/09) који се примењивао од 11.09.2009. године до 31.12.2012. године. Овим Кривичним закоником је за кривично дело из члана 138. став 1. КЗ била прописана казна затвора до 3 године.

Законом о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 121/12), који је почео да се примењује од 01.01.2013. године и који је важио у време изрицања побијане пресуде, за кривично дело из члана 138. став 1. КЗ је била прописана новчана казна или казна затвора до 1 године.

Одредбом члана 62. став 3. Кривичног законика који је важио и у време извршења предметног кривичног дела и у време изрицања побијане пресуде, прописано је да осуђени који за време издржавања казне затвора или малолетничког затвора учини кривично дело за које закон прописује новчану казну или казну затвора до једне године – казниће се дисциплински.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, то је Основни суд у Параћину приликом доношења побијане правноснажне пресуде био у обавези да на окривљеног АА примени Кривични законик („Службени гласник РС“, број 121/12), који је почео да се примењује 01.01.2013. године, сходно одредби члана 5. став 2. КЗ, обзиром да је у време доношења ове пресуде наведени Кривични законик био блажи и повољнији по окривљеног. Самим тим, у конкретном случају, стекли су се услови да се на окривљеног примене и одредбе члана 62. став 3. КЗ, па није било основа за изрицање кривичне санкције окривљеном, већ је за радњу извршења предметног кривичног дела могао бити само дисциплински кажњен, обзиром да је дело извршио у току издржавања казне затвора у КПЗ Ћуприја.

Како Основни суд у Параћину то није учино, већ је побијаном пресудом окривљеног огласио кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осудио га на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је решењем Кв бр.319/15 од 15.09.2015. године заменио казном затвора у трајању од 94 дана, то је наведеним правноснажним одлукама на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 62. став 3. КЗ, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је Правилником о дисциплинским преступима, мерама и поступку према осуђеним лицима („Службени гласник РС“, број 59/06), који је био на снази и у време извршења кривичног дела и у време изрицања правноснажне пресуде (обзиром да се примењивао до 01.09.2014. године), чланом 20, прописано да уколико осуђени за време издржавања казне учини кривично дело за које је прописана новчана казна или казна затвора од 1 године, казниће се дисциплинском мером из члана 21. став 2. тач. 4. и 5. Правилника, те да је одредбом члана 89. истог Правилника прописано да се дисциплинска мера не може изрећи, нити се изречена мера може извршити ако је од учињеног дисциплинског преступа протекло више од 6 месеци, то је у конкретном случају наступила застарелост за покретање дисциплинског поступка, што се такође основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио да је захтев основан, па је преиначио правноснажну пресуду Основног суда у Параћину 1К бр. 640/13 од 08.07.2014. године, тако што је према окривљеном АА одбио оптужбу да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, те укинуо решење Основног суда у Параћину Кв.бр.319/15 од 15.09.2015. године.

Одлуку о трошковима кривичног поступка, Врховни касациони суд је донео на основу члана 265. став 1. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 492. став 1. тачка 2.) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ